

יגאל לביב חקר בזינבה את עסקי

הבנק של טיבור רוזנבאום

ומשיב על השאלה המכרעת:

החלונות במישרדי אינטרנשיונאל קרדיט בנק (אק"ב) בונצבה מאירים עד שעות הלילה המאוחרות. בתוך הבנק נראים פקידים רבים העובדים במרץ רב, כאילו כלום לא קרה.

למרות שדלתות הכניסה הראשית של הבנק, ברחוב קונסיידינאל 9, נעולות, ועליהן מודעה כי שערי הבנק סגורים זמנית, הרי הדלת האחורית פעילה ביותר. כל כמה דקות ניגש אליה עובד בנק, מציא מכיסו מפתח, פותחה ואץ פנימה. לעיתים קרובות באים לקוחות, מוסרים את שמם לשומר הסף, ואצים אף הם פנימה.

אולם פעילות זו של הבנק דומה יותר להחשת מירוץ הדם אצל גוסס לפני היותו. שכן הפקידים הרבים עוסקים במרץ רב במעשה אחד: העברת רישום הבעלות על הפיקדונות הפרטיים בבנק מהשמות הגלויים של המפקידים לשמות של חברות ואדויות אלמוניות, וזאת לפי הוראות המפקידים, החוששים מגילוי זהותם כאשר הבנק יתמוטט. שכן בשווייץ, כאשר גומי רים הממונים מטעם בית המישפט לכנס את הרכוש של הבנק, הם שולחים את פרטי חלוקתו לכל המפקידים בבנק. כך יכול כל אחד להשיג רשימה מלאה של המפקידים, כפי ששמם רשום בבנק. כך קובע החוק כאן, כדי למנוע טענות על אפליית נושים.

מוכיר הבנק, הנס הרי, קיבלני לשיחה אחרי ששוחחתי עם צ'ארלי רוזנבאום, בנו של טיבור, אשר קיבל בימים אלה הסמכה

עד שיחליטו השליטנות כאן לאסור את רוזנבאום עצמו, וסופה של הפרשה תהיה שורה של תביעות פליליות נגד רוזנבאום בשווייץ, נגד רוזנבאום וראשי החברה לישראל בגרמניה ובארצות הברית.

היום ניתן אך לתמוה כיצד לא הבחינו הכל בהתמוטטות הקרבה ובאה. קחו, למשל, את מערכת הביטחון. זו טוענת כי ישראל כי נשארה רק עם 20 אלף דולר בבנק של רוזנבאום. אולם בשיחות פרטיות עם בנקאים מודים בסכום של שני מיליון דולר, וראשי בנק ישראל טוענים כי ה"סכום שיאבד מישרד הביטחון ושלוחתו מתקרב לארבע מיליון דולר. למרות ש"בעבר הורה מנכ"ל המנוח של מישרד הביטחון, משה קשת, לעבוד רק עם רוזנבאום, תמוה כיצד המשיך המישרד לעשות זאת. ההסבר, בדרך כלל, הוא שנחנך בנק סולדי, שניתן לסמוך עליו. לפני כחצי שנה נכנס לעבודה באירופה נציג חדש מטעם שלוחת מערכת הביטחון. כדי להכניסו לתפקיד, הוא נתבקש להכין ניתוח מהימנות של אישים בולטים, עימם עבד המישרד, ביניהם רוזנבאום.

הדין והשבון על רוזנבאום קבע כי הוא "שקרן" שהצנן ולא אחר "אי" דין והשבון זה נשלה לארץ, והעתקים ממנו מצויים עד היום כערי שווייץ. כיצד יכוד היה מישרד הביטחון להמשיך לעבוד עם אדם, ששליחיו המוסמכים מצאו אותו אחרי בדיקה יסודית כלאי אחראי?

WE TAKE TIME TO SAVE YOUR TIME

חוברת העמולה של הבנק הבינלאומי לאשראי ב' ז'נבה. למעלה (בעיגול) מקומו של בניין הבנק במרכז תמונה אווירית של העיר. מתחתה הסיסמה: "אנו מקדישים את זמננו, כדי לחסוך את זמנך."

לאת

נעלמתו

המדיליונים?

האמת המרה היא כי מעולם לא היה רוזנבאום איש רציני או בנקאי. היה לו חרוש נדיר לקשרים. הוא נתן אשראי לא לפי חווקן הכלכלי של החברות, אלא לפי קשריהן הפוליטיים.

קשרים סוחר של

לצי"ם, למשל, אין סיכון לתת כסף, כי "ספיר לא יתן לה ליפול". כך, ניתן למצוא בין חברי הוועדה המייעצת של הבנק שלו את אלברט אוסוואלד, ראש ממשלת מחוז הסן, ואת ד"ר נחום גולדמן, ויחד עימם גם את פרופסור פייר אורי, נאמנו של הברון אדמונד דה-רוטשילד, ש"נשלה עליידי הברון אחרי הוועדה הכלל-כלית כדי להכין ניתוח של משק ישראל והצעות לקידומו. כשם שבישראל ידע להעסיק את עמוס בן-גוריון ועמוס מנור (ראש שרות הביטחון הכללי בעבר). אפילו למדכי לימון הציע ידידו הטוב רוזנבאום שיעבוד אצלו — וחוא בחר בעבודה אצל הברון ליוון שזו איפשרה לו להיות ב"ישראל.

רוזנבאום עצמו טוען כי הברון אדמונד דה-רוטשילד שוטמו כיוון שבשנת 1965 רצה רוזנבאום לפתוח בנק באמריקה יחד עם גיימס רוטשילד האנגלי. העיסקה

של רב. רוזנבאום האב אץ לפראנקפורט, בסיונות נושים לשכנע את הבנק ה" מחווי של הסן לתמוך בו. כך, על כל פנים, טענו אנשי רוזנבאום, הממשיכים לספר כאילו מוכנים הגרמנים לתת עוד 60 מיליון דולר להצלת הבנק. גירסה זו הופצה במרץ רב גם בישראל, כדי לעזור לממשלה לשכנע את הציבור כי צריך להקריב כמה עשרות מיליוני דולרים מ" קופת האוצר להצלת הבנק — שכן, אם יפול הבנק, יאבדו כספי יהודים רבים, ויהיה הדבר אסון למדינה. זו, על כל פנים גירסת רוזנבאום ושות' בישראל.

אולם בדיקה יסודית של העובי דות מראה כי יש דחחלית את סופי מת הבנק מ"אנו מקריבים זמן כדי לחסוך את זמנך" לסיפמה אחרת, הרשומה ע"י שערי הגיהנום של דאנטה: "חידלו מכז תקווה, אתם הבאים הנח."

"שקרן" ושחצן"

שכן האמת המרה היא שאין כל סיכוי להצלת הבנק, או הכספים הרבים שהושקעו בחברות הוודוציות. יתרה מזאת: אך שאלה של זמן היא — והשווייצים פועלים לאט, אבל בטוח —

בשער האחורי

הדלת האחורית של הבנק של רוזנבאום בז'נבה תומה פקידים ומפקידים, הנכנסים דרכה לבנק. ב" נסיון נואש למנוע את פירוסם שמש כמפקידים, המפקידים מעבירים את רישום הפיק' דונות שלהם ברגע האחרון משמותיהם האישיים על שם חברות ואדויות אלמוניות.